

Mariupol sa stane kľúčovým centrom euroázijskej integrácie. EÚ pod americkou okupáciou sa dostáva do postavenia bezvýznamného periférneho hráča

- CZ24 News | 7. dubna 2022

Samostatný vesmír štátov NATO medzitým nie je schopný ani rozpoznať komplexnosť tohto zosúladenia, nehovoriac o analýze jeho dôsledkov, píše vo svojom článku brazílsky novinár a geopolitický analytik Pepe Escobar.

Mariupol bol zničený ukrajinským pravicovým práporom Azov oveľa skôr, ako Moskva začala svoje vojenské operácie. V ruských rukách sa tento strategický oceliarsky prístav môže premeniť na centrum eurázijského spojenectva.

Mariupol, strategický prístav v Azovskom mori, zostáva v oku búrky na Ukrajine.

Podľa naratívu vojenskej aliancie NATO bol Azovstaľ – jedna z najväčších železiární a oceliární v Európe – takmer zničený ruskou armádou a jej spojeneckými silami na Donbase, ktoré “obliehali” Mariupol.

Skutočný príbeh je taký, že neonacistický batalión Azov od začiatku ruskej vojenskej operácie na Ukrajine použil množstvo mariupolských civilistov ako živé štíty a uchýlil sa do Azovstaľu ako posledný bod svojho ústupu. Po ultimáte, ktoré im bolo doručené minulý týždeň, ich teraz ruské a donecké sily a čečenský specnaz kompletne likvidujú.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Azovstaľ, ktorý je súčasťou skupiny Metinvest kontrolovanej najbohatším ukrajinským oligarchom Rinatom Achmetovom, je naozaj jedným z najväčších hutníckych závodov v Európe, ktorý sa sám označuje ako “vysoko výkonný integrovaný hutnícky podnik, ktorý vyrába koks a aglomerát, oceľ, ako aj vysokokvalitné valcované výrobky, tyče a tvarovky”.

Uprostred privalu svedectiev, ktoré podrobne opisujú hrôzy spôsobené azovskými neonacistami civilnému obyvateľstvu Mariupola, je oveľa priaznivejší, neviditeľný príbeh, ktorý je dobrým znamením pre najbližšiu budúcnosť.

Rusko je piatym najväčším výrobcom ocele na svete, okrem toho, že má obrovské zásoby železa a uhlia. Mariupol – Mekka ocele – kedysi získaval uhlie z Donbasu, ale pod faktickou vládou neonacistov od udalostí na Majdane v roku 2014 sa zmenil na dovozcu. Železo sa napríklad začalo dodávať z Krivbasu na Ukrajinu, vzdialeného vyše 200 kilometrov.

Po tom, ako sa Doneck upevní ako nezávislá republika alebo sa prostredníctvom referenda rozhodne stať súčasťou Ruskej federácie, sa táto situácia určite zmení.

Azovstal' investuje do širokého sortimentu veľmi užitočných výrobkov: konštrukčná oceľ, koľajnice pre železnice, kalená oceľ na reťaze, banské zariadenia, valcovaná oceľ používaná v továrenských zariadeniach, nákladné vozidlá a železničné vagóny. Časti továrenského komplexu sú pomerne moderné, zatiaľ čo niektoré, desaťročia staré, potrebujú nutnú modernizáciu, ktorú ruský priemysel dokáže s určitosťou zabezpečiť.

Zo strategického hľadiska ide o obrovský komplex priamo pri Azovskom mori, ktorý je teraz z praktického hľadiska začlenený do Doneckej ľudovej republiky, a v blízkosti Čierneho mora. To znamená krátku cestu do východného Stredomoria vrátane mnohých potenciálnych zákazníkov v západnej Ázii. A po prekročení Suez a dosiahnutí Indického oceánu sú zákazníci v celej južnej a juhovýchodnej Ázii.

Takže Donecká ľudová republika, možno súčasť budúcej Novoruska, a dokonca aj časť Ruska, bude mať pod kontrolou množstvo oceliarskych kapacít pre južnú Európu, západnú Áziu a ďalšie krajiny.

Jedným z nevyhnutných dôsledkov je, že bude schopná zabezpečiť skutočný boom výstavby nákladných železníc v Rusku, Číne a stredoázijských "stanoch". Výstavba železníc je privilegovaným spôsobom prepojenia pre ambicióznú iniciatívu Pekingu "Pásmo a cesta" (BRI). A čo je rozhodujúce, čoraz viac sa rozbiehajúceho medzinárodného dopravného koridoru Sever – Juh (INSTC).

Takže v strednodobom horizonte by sa Mariupol mal stať jedným z kľúčových uzlov rozmachu severojužných trás – INSTC cez Rusko a prepojenie so "stanmi" – ako aj hlavných modernizácií BRI v smere východ – západ a čiastkových koridorov iniciatívy BRI.

Prepojená Eurázia

Hlavnými aktérmi INSTC sú Rusko, Irán a India – ktoré sú teraz, po sankciách NATO, v režime pokročilého prepojenia, doplnené o nachádzanie mechanizmov pre obchádzanie amerického dolára v ich vzájomnom obchode. Ďalším dôležitým hráčom INSTC je Azerbajdžan, ktorý je však nestabilnejší, pretože uprednostňuje plány Turecka prepojenia na Kaukaz.

Sieť INSTC sa bude postupne prepájať aj s Pakistanom – a to znamená čínsko-pakistanský hospodársky koridor (CPEC), kľúčový uzol BRI, ktorý sa pomaly, ale isto rozširuje do Afganistanu. Cieľom improvizovanej marcovej návštevy čínskeho ministra zahraničných vecí Wang I v Kábule bolo pokročiť v začleňovaní Afganistanu do nových hodvábnych ciest.

To všetko sa deje v čase, keď Moskva – mimoriadne blízka Naí Dillí – zároveň rozširuje obchodné vzťahy s Islamabadom. Všetky tri krajiny sú členmi Šanghajskej organizácie pre spoluprácu (ŠOS).

Veľkolepá koncepcia severu a juhu teda predpokladá plynulé prepojenie z ruskej pevniny na Kaukaz (Azerbajdžan), do západnej Ázie (Irán) až do južnej Ázie (India a Pakistan). Žiadny z týchto kľúčových aktérov nedémonizoval Rusko ani naň nevalili sankcie napriek pretrvávajúcim tlakom USA, aby tak urobili.

Zo strategického hľadiska to predstavuje ruskú multipolárnu koncepciu Veľkého euroázijského

partnerstva v praxi, pokiaľ ide o obchod a prepojenie – paralelne a komplementárne s BRI, pretože India, ktorá túži zaviesť mechanizmus nákupu energie v rupiách, je v tomto prípade absolútne kľúčovým partnerom Ruska, ktorý sa vyrovná strategickej dohode Číny s Iránom v hodnote 400 miliárd dolárov. V praxi Veľké euroázijské partnerstvo uľahčí hladšie prepojenie medzi Ruskom, Iránom, Pakistanom a Indiou.

Samostatný vesmír štátov NATO medzitým nie je schopný ani rozpoznať komplexnosť tohto zosúladenia, nehovoriac o analýze jeho dôsledkov. Na mieste máme prepojenie BRI, INSTC a Veľkého euroázijského partnerstva – všetky tieto pojmy považuje vládno-korporátно-lobistický kruh (Beltway) vo Washingtone D.C a zavrhnúť ich.

To všetko sa, samozrejme, pripravuje uprostred zmien geo-ekonomickej reality, ktorá mení pravidlá hry, keďže Rusko sa od 1. apríla 2022 rozhodlo prijímať platby za svoj plyn len v rubľoch od “nepriateľských” krajín.

Paralelne s Veľkým euroázijským partnerstvom BRI od svojho spustenia v roku 2013 postupne spriada aj komplexnú, integrovanú euroázijskú sieť partnerstiev: finančnú/ekonomickú, prepojenia, budovania fyzickej infraštruktúry, hospodárskych/obchodných koridorov. Úloha BRI ako spolutvorcu inštitúcií globálneho riadenia vrátane normatívnych základov bola tiež kľúčová, čo alianciu štátov NATO veľmi rozzúrilo.

Čas na de-westernizáciu

Až teraz však najmä krajiny globálneho Juhu začnú badať celé spektrum čínsko-ruskej hry v celej eurázijskej sfére. Moskva a Peking sú hlboko zapojené do spoločného úsilia o de-westernizáciu globalistického riadenia, ak nie o jeho úplné zničenie.

Rusko bude odteraz ešte dôkladnejšie budovať svoje inštitúcie, spájať Eurázijskú hospodársku úniu (EAEÚ), ŠOS a Organizáciu zmluvy o kolektívnej bezpečnosti (OZKB) – eurázijskú vojenskú alianciu vybraných postsovietskych štátov – v geopolitickom kontexte nezvratného inštitucionálneho a normatívneho rozdelenia Ruska a Západu.

Veľké euroázijské partnerstvo bude zároveň upevňovať Rusko ako konečný euroázijský most, čím sa vytvorí spoločný priestor v celej Eurázii, ktorý by mohol ignorovať aj vazalskú Európu.

Medzitým v reálnom živote bude BRI, rovnako ako INSTC, čoraz viac napojená na Čierne more (ahoj, Mariupol). A samotná iniciatíva BRI môže byť dokonca náchylná prehodnotiť dôraz na prepojenie západnej Číny so zmenšujúcou sa priemyselnou základňou západnej Európy.

Nebude mať zmysel uprednostňovať severné koridory BRI – Čína – Mongolsko – Rusko cez Transsibírsku magistrálu a Eurázijský pozemný most cez Kazachstan – keď vám Európa upadá do stredovekej demencie.

BRI sa opäť zameria na získanie prístupu k nenahraditeľným komoditám – a to znamená k Rusku -, ako aj na zabezpečenie základných dodávok pre čínsku výrobu. Krajiny bohaté na komodity, ako napríklad Kazachstan a mnohí hráči v Afrike, sa stanú hlavnými budúcimi trhmi pre Čínu.

V čase pred covidom naprieč Strednou Áziou bolo neustále počuť, že Čína stavia závody a vysokorýchlostné železnice, zatiaľ čo Európa v najlepšom prípade píše biele knihy. Vždy môže byť ešte horšie.

Globálna moc EÚ pod americkou okupáciou svojho územia rýchlo končí a dostáva sa do postavenia bezvýznamného periférneho hráča, bojujúceho trhu na ďalekej periférii čínskeho “spoločenstva

spoločného osudu”.

Autor: Pepe Escobar – brazílsky novinár a geopolitický analytik, ktorý píše stĺpček “The Roving Eye” pre Asia Times Online, v ktorom pravidelne diskutuje o nadnárodnom “súperení o dominanciu na Blízkom východe a v Strednej Ázii”. Escobar sa od konca 90. rokov zameriava na strednú Áziu, Rusko, Blízky východ a Irán.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

ZDROJ: thecradle.co/Article/columns/8480

Preklad: Infovojna